

[Oluf Pedersen.]

frem! skulde være glad for Besættelsen! Hvis man er inde paa den Tankegang, ja, saa tror jeg for øvrigt, at man rammer Kærnen i Dansk Samling, for det er jo det, de i Virkeligheden er ude efter. De vil have, at det danske Folk skal komme ud for saa store Lidelser som muligt. Det er den eneste Forklaring paa den Idé, den fuldkommen fantastiske Idé, at man i Dansk Samling, efter at Regeringen med Kongen og Rigsdagen og de militære Myndigheder i Spidsen havde kapituleret over for Tyskland, gik ind for i 1940, synes jeg Kirkeministeren fortalte, at man skulde lave væbnet Opstand her i Landet. Det er jo fuldkommen — ja, jeg kan ikke finde noget Udtryk, der dækker det; men det vilde da ikke kunne blive til andet end et dansk Blodbad.

Altsaa, man skulde have saa store Lidelser som muligt! Der er man i Virkeligheden ved noget af Kærnen i hele denne Sag. Vi andre har under hele Krigen haft den Opgave — den vedkender jeg mig ærligt, at jeg har haft — at føre det danske Folk igennem Krigen med saa faa Lidelser som muligt. Det har været min Opgave, det kan man saa mene om, hvad man vil, men det staar jeg ved; det har været mit Synspunkt, at vi maatte søge at komme igennem Krigen med saa faa Lidelser for det danske Folk som muligt, dog saaledes at vi fik et selvstændigt dansk Rige, naar Krigen var sluttet. Men over for dette er det, Dansk Samling er inde paa, at man skal søge Lidelserne; men jeg tror ikke, man kan sige, at det danske Folk staar bag ved den Tanke.

Kirkeministeren var ikke meget for at vedgaa hele den Forbindelse, der er mellem Nazismen under Hitler og Dansk Samling. Jeg indrømmer Kirkeministeren, at paa to Punkter har Dansk Samling skiftet Opfattelse: det gælder med Hensyn til dette, at Statsstyrelsen skal være øverste Retsmyndighed, og det gælder med Hensyn til, at Kommunismen skal forbydes ved Lov. Men tilbage bliver hos Dansk Samling ganske den samme Tankegang som den, der var Hitlers, da han takkede Gud for Krigen, der skabte disse Lidelser for det tyske Folk, den samme Tankegang med Hensyn til den tvungne Arbejdstjeneste — den havde man under Hitler, og den vil man ogsaa have under Dansk Samling —, med Hensyn til Fører, blot med den Forskel, som jeg gjorde opmærksom paa, at en Fører skulde Tyskerne vælge for Livstid, medens Dansk Samling vilde nøjes med en Fører

valgt for 7 Aar, men i øvrigt ganske det samme.

Endvidere vilde man delvis have sat Rigsdagen ud af Spillet; det er man ogsaa fælles med Tyskland om. Endelig er der endnu et Punkt, hvor man ogsaa er fælles, nemlig dette, at Hitler i Tyskland saavel som Mussolini ikke havde noget Program, men gav rige Løfter. Kirkeministeren skriver i sin Pjece udtrykkeligt: I faar intet Program. Og derefter faar de en Masse rige Løfter: Arbejdsløsheden skal afskaffes, der skal ingen Landbrugskrise være, der skal indføres et nyt Pengesystem, og ved Hjælp af det skal alle Vanskeligheder klares. Det mangler ikke paa Løfter, men der er ingen Realiteter, intet Program, ikke noget om, hvordan man vil gøre det saadan, at den danske Befolkning i nogen Grad kan kontrollere, om der er Hold i de Løfter, man giver; for hvis der var denne Kontrolmyndighed for Løfterne, var de antagelig ikke ret meget værd. Jeg ved i alt Fald ikke, at der har været noget som helst Forslag fra Dansk Samlings Side, som viser, at de var i Stand at indfri deres Løfter om ingen Arbejdsløshed, ingen Landbrugskrise o. s. v., ikke noget som helst.

Fælles er det ogsaa, at Liberalismen haanes. Disse Ord, som Hitler rigtig haanede, Liberalismen og Friheden, haanes ogsaa af Dansk Samling; det gaar helt igennem. Saa sagde Nazisterne, at National-socialismen skulde ikke kopieres, og paa samme Maade siger ogsaa Kirkeministeren, at Hagekors og Støvler og Jødelovgivning er ikke noget for Danmark, det skal ikke kopieres, men der skal finde en gensidig Befrugtning Sted.

Saa havde Hitler det tredje Rige; over for det har Arne Sørensen det tredje Standpunkt.

Jeg har den 29. Maj fremsat en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvori jeg gav Udtryk for Misbilligelse af Dansk Samlings Minister uden Portefeuille Juul Christensen. Det viste sig, at det øvrige Ting heller ikke havde Tillid til ham, man vilde i hvert Fald ikke vedgaa det. For Kirkeministeren gælder vel det samme — jeg har for saa vidt ikke set saa stærke Taburetkløbere før —, han ønsker at sidde uden en Tillids erklæring. Det bliver de vel nok kede af; en Dag forlader de Ministeriet, og der er næppe heller nogen, der vil savne dem.

Jeg har paavist, at Dansk Samling i det store og hele er det samme i 1945, som det var i 1938 og 1940, og det har de Lov til at være, men jeg siger, at det er politisk Svindel at forsøge paa at lade Modstands-